

nede paa et Tal, indenfor hvilket man kan finde sig i at have dem, men helt udrydde dem er Vandalisme og i Strid med en fornuftig Opfattelse paa dette Omraade. Det samme gælder Aalekragen, der er en slem Fisketyv, og Hejren, der ogsaa er det, og det gælder ogsaa visse Uglearter, der i øvrigt gør megen Nytte ved at fortære Mus. Der kunde endvidere være Tale om at faa Natjagten begrænset, ja maaske helt afskaffet, og det forekommer mig, at man bør naa til at indføre en saadan Tilstand, at ikke enhver har Ret til uden videre at tage en Bøsse og gaa paa Jagt, hvis han kan faa Lov til at gaa paa et Stykke Jord. Der bør løses Adgangstegn til at gaa paa Jagt. Det Vederlag, der skal ydes derfor, bør af Hensyn til, at der skal være lige Ret for fattig og rig, sættes saa lavt, at det økonomisk ikke betyder væsentligt, men saaledes, at der derigennem kan øves en vis Kontrol, ogsaa Kontrol med, at ikke unge Mennesker under 16 Aar gaar paa Jagt, og saaledes, at man skal gøre sig den Ulejlighed at henvende sig paa et offentligt Sted og sikre sig dette Tegn for at faa Lejlighed til at gaa med Bøsse og udøve Jagt. Jeg tror, at overordentlig mange Mennesker Landet over er interesserede i Reformen paa dette Omraade, og jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil tage Anledning af det, jeg her har sagt, til at overveje, om ikke Tiden er inde til nu at tage Jagtloven op til fornyet Revision. Der er saa meget mere Anledning til det nu, som Rigsdagen vel ikke bliver overbebyrdet med Arbejdsstof i denne Vinter, og selv om Jagtloven, og hvad der staar i Forbindelse med den, i Regelen har vist sig at være af en saadan Art, at den sætter Lidenskaberne i Bevægelse hos det høje Tings Medlemmer, er det dog Lidenskaber, der gaar efter andre Linier end dem, hvorefter vi sædvanlig deler os i dette Ting, og den Fred, der nu er oprettet imellem Partierne, vil neppe blive brudt i den Anledning.

Til den højtærede Landbrugsminister har jeg endvidere en lille Besværing over Ekspeditionen paa Matrikulkontoret. Det hænder meget hyppigt, at man henvender sig til Folketingsmænd — i hvert Fald har jeg været udsat for det — med Klager over, at Ekspeditionen paa Matrikulkontoret er alt for langsom, og at det nu tager dobbelt saa lang Tid at faa en Udstykning ekspederet som tidligere, saa at man, naar man fra et Sagførerkontor f. Eks. skal ordne en Udstykning eller en mindre Handel og henvender sig i Matrikulkontoret for at faa

en Kopi af et Kort — en Ting, som i og for sig vel kunde ekspederes i Løbet af en Time eller to —, da maa vente 3—4 Maaneder, inden man faar Svar fra Kontoret, og det skal være ret almindeligt, at der gaar saa lang Tid, inden man faar Svar. Grunden dertil er vel den, at man har for meget Arbejde i det paagældende Kontor, altsaa ikke kan overkomme det tilstrækkelig hurtigt, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister at overveje, om der ikke kan gøres noget for at forbedre dette Forhold. Man kan jo ikke forlange, at der i de offentlige Kontorer, i Administrationens Kontorer, skal arbejdes med samme Fart, Iver og Hurtighed som i velledelede Forretningskontorer, det Krav kan man ikke stille med nogen som helst Ret. Den højtærede Konseilspræsident havde forleden Lejlighed til, lagde jeg Mærke til, at udtale sin Anerkendelse overfor den danske Embedsstand for det Arbejde, den havde præsteret i de forløbne Aar, navnlig nu under Krigen. Jeg tror, at Konseilspræsidenten har fuldkommen Ret heri; jeg tror, at vi fra alle Sider i Folket bør være taknemmelige for, at vi har en i usædvanlig Grad hæderlig Embedsstand her i Landet og en Embedsstand, som i stedse stigende Grad føler med og forstaaer det Folk, i hvilket den lever og arbejder. Jeg kan derfor ganske slutte mig til Konseilspræsidentens Udtalelser, men dette hindrer jo ikke, at der kan være noget hist og her at rette, og navnlig tror jeg, at det er nødvendigt, at der her i Rigsdagen Gang paa Gang gøres opmærksom paa, at Ekspeditionen i de offentlige Kontorer bør være hurtigere, end den er, og at man i disse Kontorer, hvor der meget ofte hersker en anden Plan og Aand og Tankegang end i det praktiske, hurtigt pulserende Forretningsliv, maa lære i højere Grad at forstaa, hvor vigtigt det ofte kan være at faa en mere omgaaende Ekspedition, saa at man ikke altid siger: Hvad der ikke kan gøres i Dag, kan gøres i Morgen eller i Overmorgen.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gøre en lille Bemærkning om en enkelt Post paa Toldloven. Finansministeren har her paa Rigsdagen fremsat et Lovforslag om Udskydelse af Revisionen af Toldloven og de dermed i Forbindelse staaende Skattelove til Udgangen af 1918, og der vil sikkert fra alle Sider her i Rigsdagen kunne opnaas Enighed om det fuldstændig rigtige heri. Men der er eller bør i alt Fald ingen Regel være uden Undtagelse, og jeg vil derfor spørge den højtærede Finansminister om, hvorledes han vil stille sig til dette at tage